C/2026/2456

2026.4.27.

Egy földrajzi árujelző termékleírását érintő, jóváhagyott standard módosításról szóló közleménynek az (EU) 2025/27 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet [1] 5. cikkének (4) bekezdése szerinti közzététele

(C/2026/2456)

STANDARD MÓDOSÍTÁS JÓVÁHAGYÁSÁRÓL SZÓLÓ KÖZLEMÉNY

(Az (EU) 2024/1143 rendelet 24. cikke)

„Anjou-Coteaux de la Loire”

EU hivatkozási szám: PDO-FR-A0405-AM05 – 2026.2.9.

1. **A termék elnevezése**

„Anjou-Coteaux de la Loire”

2. **A földrajzi árujelző típusa**

☑ OEM

☐ OFJ

☐ FJ

3. **Ágazat**

☐ Mezőgazdasági termékek

☑ Borok

☐ Szeszes italok

4. **Az az ország, amelyhez a földrajzi terület tartozik**

Franciaország

5. **A standard módosítást közlő tagállami hatóság**

Név

Mezőgazdasági és Élelmiszer-önrendelkezési Minisztérium, a vállalkozások gazdasági és környezeti teljesítményével foglalkozó főigazgatóság

6. **Standard módosításként való minősítés**

A francia hatóságok úgy vélik, hogy a kérelem megfelel az 1308/2013/EU és az (EU) 2024/1143 rendelet követelményeinek.

E termékleírás módosításai az (EU) 2024/1143 rendelet 24. cikkének (4) bekezdésében meghatározott standard módosítások.

[1] A Bizottság (EU) 2025/27 felhatalmazáson alapuló rendelete (2024. október 30.) az (EU) 2024/1143 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a földrajzi árujelzők, a hagyományos különleges termékek és a minőségre utaló választható kifejezések bejegyzésére és oltalmára vonatkozó szabályokkal történő kiegészítéséről, valamint a 664/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2025/27, 2025.1.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2025/27/oj).

Az „Anjou-Coteaux de la Loire” OEM módosítására irányuló kérelem nem tartozik az uniós módosítás iránti kérelem három esete közé; konkrétan, a módosítás:

a) nem változtatja meg az elnevezést vagy az elnevezés használatát, illetve a földrajzi jelzéssel ellátott termék vagy termékek kategóriáját;

b) nem jár a földrajzi területtel való kapcsolat érvénytelenítésének kockázatával;

c) nem jár további korlátozásokkal a termék forgalmazása tekintetében.

Következésképpen a francia hatóságok úgy ítélik meg, hogy a kérelem standard módosításra irányul.

7. **A jóváhagyott standard módosítás(ok) ismertetése**

Megnevezés

Címkézés

Leírás

Az „Anjou-Coteaux de la Loire” OEM termelői csoportja úgy döntött, hogy egy nagyobb földrajzi egység megnevezését használja a borok megjelölésére, és a „Val de Loire” helyett a „Vin de Loire” kifejezést választotta.

Ez a fejlemény a Loire borok termelői által elfogadott kommunikációs iránymutatásokból ered.

A cél az, hogy az identitás egyértelműbb legyen, és jobban igazodjon a Loire-medence termelői által készített borok valós helyzetéhez.

☑ A módosítás érinti az egységes dokumentumot.

EGYSÉGES DOKUMENTUM

Borok eredetmegjelölései és földrajzi jelzései

„Anjou-Coteaux de la Loire”

EU hivatkozási szám: PDO-FR-A0405-AM05 – 2026.2.9.

1. **Elnevezés(ek)**

„Anjou-Coteaux de la Loire”

2. **A földrajzi árujelző típusa**

☑ OEM

☐ OFJ

☐ FJ

3. **Az az ország, amelyhez a körülhatárolt földrajzi terület tartozik**

Franciaország

4. **A mezőgazdasági termék besorolása a Kombinált Nómenklatúra megfelelő vámtarifaszáma és alszáma szerint, az (EU) 2024/1143 felhatalmazáson alapuló rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban**

2204 – Bor friss szőlőből, beleértve a szeszezett bort is; szőlőmust, a 2009 vtsz. alá tartozó kivételével

5. **A szőlőből készült termékek 1308/2013/EU rendelet VII. mellékletének II. részében felsorolt kategóriái**

1. Bor

6. **A bor(ok) leírása**

Szőlőből készült termék

Fehérborok

Érzékszervi jellemzők

Vizuális megjelenés

Csendes fehérborok, melyek túlérlelt állapotban leszüretelt szőlőből készülnek.

Illat

A legtöbb esetben virágok és friss, szárított vagy akár kandírozott gyümölcsök aromajegyeit egyesítő, kifejezetten bonyolult íz- és illatvilággal rendelkeznek, az ún. „douceur angevine”-t (az anjoui enyhe éghajlatot) idézve.

Íz

Az „Anjou-Coteaux de la Loire” oltalom alatt álló eredetmegjelölésű borok elbűvölő karaktere, mely a Loire nyári szelídségét vagy téli áradásainak tóduló erejét idézi, az idő múlásával bontakozik ki. A borok fő jellemzője az elegancia.

Az érzékszervi jellemzőkre vonatkozó további információk

—

Analitikai jellemzők

Maximális összes alkoholtartalom (térfogatszázalék):	18
Minimális tényleges alkoholtartalom (térfogatszázalék):	—
Minimális összes savtartalom:	—
Minimális összes savtartalom mértékegysége:	milliekvivalens/liter
Maximális illósavtartalom (milliekvivalens/liter):	25
Maximális összes kén-dioxid-tartalom (milligramm/liter):	—

Az analitikai jellemzőkre vonatkozó további információk

A borok túlérett állapotban szüretelt szőlőből származó csendes fehérborok (természetes koncentráció a tőkén, nemes rothadással vagy anélkül).

Az alábbi tulajdonságokkal rendelkeznek: Térfogatszázalékban kifejezett minimális természetes alkoholtartalmuk 14 %. Erjesztés utáni erjeszthetőcukor-tartalmuk (glükóz- és fruktóztartalmuk) legalább 34 g/l. A minimális tényleges alkoholtartalom 11 térfogatszázalék azon borok esetében, amelyek természetes alkoholtartalma kisebb mint 18 térfogatszázalék. Az összes savtartalom és az összes kén-dioxid-tartalom értékei az uniós jogszabályokban megállapított értékek.

☑ Az e szakaszban nem szereplő analitikai jellemzők megfelelnek az uniós jogszabályokban rögzített határértékeknek.

7. **Borkészítési eljárások**

7.1. *A bor(ok) előállítására alkalmazott konkrét borászati eljárások, valamint a borkészítésre vonatkozó korlátozások*

Borkészítési eljárás

Alkoholtartalom-növelés

A borászati eljárás típusa

Konkrét borászati eljárás

Leírás

Az alkoholtartalom-növelés a termékleírásban meghatározott szabályok szerint engedélyezett.

Borkészítési eljárás

Fadarabok használata

A borászati eljárás típusa

Konkrét borászati eljárás

Leírás

Tilos fadarabokat használni. A fenti rendelkezéseken kívül a boroknak az alkalmazott borászati eljárások tekintetében meg kell felelniük az uniós szinten, valamint a mezőgazdaságról és a tengeri halászatról szóló törvénykönyvben meghatározott kötelezettségeknek.

Borkészítési eljárás

Sűrűség

A borászati eljárás típusa

Művelési gyakorlat

Leírás

A szőlőültetvényeken a minimális ültetési sűrűség hektáronként 4 000 tőke. A sorok közötti távolság legfeljebb 2,50 méter lehet, az egy soron belül található szőlőtőkék közötti távolságnak pedig legalább 0,90 méternek kell lennie. Azon szőlőparcellák termése tekintetében, amelyeken az egy soron belül található szőlőtőkék közötti távolság kisebb mint 0,90 méter, de legalább 0,80 méter, és amelyek lejtése meghaladja a 10 %-ot, megengedett az oltalom alatt álló eredetmegjelölés használata. A hektáronként 4 000 tőkénél kisebb, de 3 300 tőkénél nagyobb ültetési sűrűségű szőlőparcellák akkor jogosultak használni az oltalom alatt álló eredetmegjelölést a szőlőtermésük tekintetében, amennyiben eleget tesznek az ezen termékleírásban a támrendszerrel és a lombsátor magasságával kapcsolatban rögzített szabályokra vonatkozó rendelkezéseknek. Az ilyen szőlőparcellákon a sorok közötti távolság legfeljebb három méter lehet, míg az egy soron belül található szőlőtőkék közötti távolságnak legalább egy méternek kell lennie.

Borkészítési eljárás

Metszés

A borászati eljárás típusa

Művelési gyakorlat

Leírás

A szőlőtőkék metszése rövid- vagy hosszúcsapos metszéssel vagy vegyes metszéssel történik, tőkénként legfeljebb 12 rügy meghagyásával. A 11–12 leveles állapotnak megfelelő fenológiai stádiumban (virágbimbók elkülönülése) az adott évi termőágak száma tőkénként legfeljebb 12 lehet.

Borkészítési eljárás

Szüret

A borászati eljárás típusa

Művelési gyakorlat

Leírás

A szőlőt többszöri válogatással, kézzel szüretelik.

Borkészítési eljárás

Öntözés

A borászati eljárás típusa

Művelési gyakorlat

Leírás

Az öntözés tilos.

Borkészítési eljárás

Érlelés

A borászati eljárás típusa

Konkrét borászati eljárás

Leírás

A borokat legalább a szüret évét követő év január 15-ig érlelni kell.

7.2. *Maximális hozamok*

Minden bor/kategória/fajta/típus

Fehérborok

Maximális hozam:

Maximális hozam:	40
Maximális hozam mértékegysége:	hektoliter/hektár

8. **Azon borszőlőfajta vagy -fajták megjelölése, amely(ek)ből a bor(ok) készül(nek)**

— chenin B

9. **A körülhatárolt földrajzi terület tömör meghatározása**

1. *Földrajzi terület*

Az előállítás valamennyi műveletét a földrajzi területen kell elvégezni, amelynek területe – a 2023. évi hivatalos földrajzi kódex (Code officiel géographique) alapján – Maine-et-Loire megye alábbi településeinek területét foglalja magában: Bouchemaine, Chalonnes-sur-Loire, Champtocé-sur-Loire, Ingrandes-Le Fresne sur Loire (*kizárólag az egykori Ingrandes település területe tekintetében*), Mauges-sur-Loire (*kizárólag Mesnil-en-Vallée, Montjean-sur-Loire és La Pommeraye volt önálló települések területe tekintetében*), La Possonnière, Saint-Georges-sur-Loire, Saint-Germain-des-Prés.

A földrajzi területet ábrázoló térképek megtekinthetők a Nemzeti Eredetvédelmi és Minőségügyi Intézet (Institut national de l'origine et de la qualité) honlapján.

10. **Kapcsolat a földrajzi területtel**

A szőlőből készült termékek kategóriái

1. Bor

A kapcsolat összefoglalása

1. A földrajzi területre vonatkozó információk

a) A kapcsolathoz hozzájáruló természeti tényezők leírása

A földrajzi terület a Loire-t szegélyező palás domboldalakra terjed ki. Ez az „Anjou" oltalom alatt álló eredetmegjelölés alá tartozó szőlőültetvények legnyugatibb részét jelenti. 2021-ben nyolc, Maine-et-Loire megye nyugati részén fekvő település területét foglalja magában. Angers külterületén, Bouchemaine városánál, a Loire és a Maine összefolyásánál kezdődik, majd a folyó mindkét oldalán, Nantes irányában Ingrandes-ig és Le Mesnil-en-Vallée-ig terjed. A mezoklímát erőteljesen befolyásolja a folyó. A szőlőültetvények a parthoz legközelebb eső domboldalakon fekszenek, a folyótól való távolságuk sehol nem haladja meg a három kilométert. Ettől távolabb a tájat északon és délen is lényegében rétek és erdők alkotják. A „Coteaux de la Loire" név jól szemlélteti a szőlőültetvények különböző meredekségű lejtőkkel jellemezhető topográfiáját. Bouchemaine település környékén a domboldalak nagyon meredekek, Ingrandes és Saint-Georges-sur-Loire településeknél pedig jóval lankásabbak. A szőlő szüretelésére pontosan körülhatárolt parcellák talajai az Armorikai-hegység különböző primer formációiból származnak. Ezek kevésbé fejlett palás vagy palás-homokköves talajok. A területen a magmás kőzetekből kialakult talajok és a devon korszakból származó barna mésztartalmú talajok némelyike is megtalálható. Ezek nagyon vékony

felszíni talajrétegek, melyek alatt az anyakőzet a legtöbb esetben 0,40 méternél nincs mélyebben. E talajok egyáltalán nem mutatják a hidromorfia jeleit, víztartalékaik kifejezetten mérsékeltek. Az éghajlat óceáni típusú. A szőlőültetvénytől nyugatra fekvő Mauges-hegység az említett óceáni jelleget főnhatással árnyalja. A nedves szelektől védett területeken az átlagos évi csapadékmennyiség jellemzően 650 milliméter, míg a mauges-i dombokon meghaladja a 800 millimétert. A Loire az egész év során hőmérséklet-szabályozó szerepet is betölt. Lényeges elem a topográfiához közvetlenül kapcsolódó adottság, a dombok fekvése. A jobb parton található, déli fekvésű szőlőültetvények kifejezetten kedvező helyzetben vannak, mivel védelmet élveznek a hideg északi szelektől. A bal parton az észak felé néző lejtők felmelegedésében nagy szerepet játszik a folyó hideg levegőre gyakorolt elvezető hatása. Néhány szélvédett amfiteátrumalakzat esetében hőnyerés tapasztalható. Végül a Loire hatása alapvető módon járul hozzá a szüreti időszakban a reggeli köd kialakulásához, ami lényeges feltétele a „nemes rothadás” megjelenésének.

b) A kapcsolathoz hozzájáruló emberi tényezők leírása

Ugyan az Anjou szőlőültetvények története a IX. századra nyúlik vissza, a „Coteaux de la Loire” szőlőültetvény konkrét említése első ízben 1749-ben történik Nicolas Bidet és Duhamel de Monceau „*Traité sur la nature et la culture de la vigne*” (Értekezés a szőlő természetéről és műveléséről) című munkájában, mely szerint ezen a szőlőültetvényen: „Az igencsak nehézkesen megmunkálható földterület jelenleg tökéletesen meg van művelve, és az egész terület szőlővel van beültetve…” Az Államtanácsnak az 1804-ben hozott közigazgatási intézkedésekről szóló feljegyzése arról tájékoztat, hogy a régió csak fehérborokat állít elő: „Míg a Loire domboldalai csak a fehérbor termelése szempontjából kedvezők, és e borok fontos kereskedelmi ágazat alapját képezik…” A feljegyzés említi Belgiumot is, ahol az idő tájt igen kedvelték a „Coteaux de la Loire” borokat. Kevésbé régről, 1842-ből származik Auguste Petit-Lafitte alábbi megállapítása: „Alapját a gros pineau vagy a chenin képezi”. Az anjoui szőlőültetvény a chenin B szőlőfajta bölcsője. Rusztikus szőlőfajta, a benne rejlő lehetőségeket nagyban befolyásolja a talaj típusa vagy – általánosabban fogalmazva – az ültetés helye. A szőlősgazdák szintén nagyon gyorsan felismerték, mennyire fontos, hogy e szőlőfajta esetében a szüret előrehaladott érettségi állapotban, speciális módszerek segítségével történjen. Odart gróf 1845-ben a „*Traité des cépages*” (Értekezés a szőlőfajtákról) című művében a következőket jegyzi meg: „Azt is feltételként kell szabni, hogy a szüretelésre csak túlérett állapotban, például a Mindenszentek körül elért érettségi állapotban kerüljön sor, amikor az esőzésektől megpuhult héj összetöpped.” A túlérettség tehát a szüretelés szerves része. Jullien 1816-ban a „*Topographie de tous les vignobles connus*” (Valamennyi ismert szőlőültetvény topográfiája) című művében a következőket írja: „A jó dűlőkön több fordulóban szüretelnek; az első két szüret alkalmával csak a legérettebb szőlőfürtöket szedik le, amelyekből a külföldre szállított borok készülnek; a harmadik szüret terméséből származó borok pedig az ország saját fogyasztására szolgálnak…” A szőlőművelés a szóban forgó szőlőültetvényen ugyanakkor azonos módon fejlődött, mint az Anjou-régió többi részén. A holland ügynökök XVI. századi megjelenésével kialakult a külföldre szállítandó, ún. „tengerre szánt borok” piaca, mely borokat rövidcsapos (azaz egy vagy két rügyet meghagyó) metszéssel művelt szőlőből állították elő. A szintén fejlődő belső piacra, amely elsősorban a párizsi kereslet ellátására irányult, hosszúcsapos (hat vagy hét rügyet meghagyó) metszéssel művelt szőlőből készült, kevésbé hírneves borokat szállítottak. A második világháború végén a termelés alapvetően a régi idők „Párizsba szánt boraihoz” hasonlító „félszáraz” borok irányába mutat. Az 1980-as évektől újra jelentkezik az igény az erőteljes, könnyen beazonosítható karakterű, nagy cukortartalmú borok előállítására. Az „Anjou-Coteaux de la Loire” oltalom alatt álló eredetmegjelölésű borokat az Anjou-régióból származó „édes” (helyi elnevezéssel „likőrös”) nagyboroknak tekintik.

2. A termék minőségére és jellemzőire vonatkozó információk

A borok fő jellemzője az elegancia. A legtöbb esetben virágok és friss, szárított vagy akár kandírozott gyümölcsök aromajegyeit egyesítő, kifejezetten bonyolult íz- és illatvilággal rendelkeznek, az ún. „douceur angevine”-t (az anjoui enyhe éghajlatot) idézve. Ízvilágukat egyszerre jellemzi lágyság és frissesség. Az „Anjou-Coteaux de la Loire” oltalom alatt álló eredetmegjelölésű borok elbűvölő karaktere, mely a Loire nyári szelídségét vagy téli áradásainak tóduló erejét idézi, az idő múlásával bontakozik ki.

3. Ok-okozati összefüggések

A felszíni talajok, valamint a kiváló kitettséget biztosító és rendszeres vízellátást elősegítő domborzat együttesen teszi lehetővé a chenin B szőlőfajta karakterjegyeinek kiteljesedését. Az optimális érést a szőlőültetvények elhelyezkedése biztosítja, ahol a hőmérsékletet a közvetlen közelben folyó Loire a teljes vegetációs időszak során szabályozza, és amelynek előnyeit fokozza a szőlőültetvények megfelelő módszerrel – különösen a rövidcsapos metszéssel – történő művelése. A folyó jelenléte szintén hozzájárul a túlérett állapot eléréséhez, akár az általa összeterelt szelek révén, amelyek a szőlő mechanikus szárítását segítik elő, akár a reggeli ködképződésnek köszönhetően, amely elengedhetetlenül fontos a *Botrytis cinerea*, így a „nemes rothadás” kifejlődéséhez. A termelők türelemmel megvárják, míg a szőlő eléri a túlérettség állapotát, és amíg a szüretre alkalmas késő őszi időszak elérkezik, és ugyanazon parcellán belül többször egymás után manuálisan átválogatják a termést, hogy kiválasszák a természetesen összetöppedt,

illetve a „nemes rothadás” által érintett („rôties”, azaz „összesült”) bogyókat, mely tevékenységek egyszerre bizonyítják a gazdák szakértelmét és a chenin B szőlőfajta rendkívüli adottságait. A fentiek idősebb Pierre-Constant Guillory 1861-es leírásában is szerepelnek: „A szüretre – ritka kivételekkel – októberben kerül sor, amikor látható, hogy a szőlő érettsége a lehető legtökéletesebb, és hogy a rothadás a termés legalább egynegyedét érinti.” Az egyedülálló környezet, a hozzá tökéletesen illeszkedő szőlőfajta és az előnyös tulajdonságok kiaknázására képes szakemberek együttesen teszik lehetővé különlegesen eredeti borok előállítását. Számos írott forrás támasztja alá e borok hírnevét, például Auguste Petit-Lafitte műve, melyben a szerző kijelenti: „Amikor ezeket a tőkéket egy vagy két rügyre metszik, azok likőrös jellegű, finom borokat adnak, melyek Belgium részéről igen keresettek.” 1861-ben idősebb Pierre-Constant Guillory a „Bulletin de la Société Agricole et Industrielle d'Angers” (Az Angers-i Mezőgazdasági és Ipari Társaság közleménye) című írásában emlékeztet arra, hogy: „Alacsony termékenységük miatt e földterületeken aligha valószínű, hogy – nagy anyagi ráfordítás nélkül – más növénykultúrákat be lehetne telepíteni; még a borászati termékeket is csak csekély mennyiségben termeli ki; és ha kissé magas árukat – melyet minőségük indokol – nem lehetne fenntartani, a szőlőműveléssel is fel kellene hagyni.”

11. **További alkalmazandó követelmények**

A követelmény/eltérés címe

A földrajzi terület közvetlen szomszédságában lévő terület

Jogi keret

Nemzeti jogszabályok

A további követelmény/eltérés típusa

A körülhatárolt földrajzi területen való előállítás tekintetében biztosított eltérés

A követelmény/eltérés leírása

A borok erjesztése, készítése és érlelése tekintetében biztosított eltérés kapcsán meghatározott, közvetlenül szomszédos terület – a 2021. évi hivatalos földrajzi kódex (Code officiel géographique) alapján – az alábbi települések területét foglalja magában: – Loire-Atlantique megye: Vair-sur-Loire (kizárólag Anetz volt önálló település területe tekintetében), – Maine-et-Loire megye: Chaudefonds-sur-Layon, Denée, Mauges-sur-Loire (kizárólag La Chapelle-Saint-Florent, Le Marillais, Saint-Florent-le-Vieil és Saint-Laurent-du-Mottay volt önálló települések területe tekintetében), Rochefort-sur-Loire, Savennières, Val-du-Layon (kizárólag Saint-Aubin-de-Luigné volt önálló település területe tekintetében).

Az (EU) 2019/33 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 5. cikke (1) bekezdésének megfelelően a közvetlenül szomszédos terület a szóban forgó körülhatárolt terület közvetlen szomszédságában lévő területnek felel meg.

A követelmény/eltérés címe

Címkézés

Jogi keret

Nemzeti jogszabályok

A további követelmény/eltérés típusa

A címkézésre vonatkozó kiegészítő rendelkezések

A követelmény/eltérés leírása

Azokat a választható feliratokat, amelyek használatát az uniós rendelkezések értelmében a tagállamok szabályozhatják, a címkéken olyan karakterekkel kell feltüntetni, amelyek mérete sem magasságban, sem szélességben és vastagságban nem haladja meg az oltalom alatt álló eredetmegjelölés nevét alkotó karakterek méretének kétszeresét.

A követelmény/eltérés címe

A „Vin de Loire” elnevezésre vonatkozó különleges előírások

Jogi keret

Nemzeti jogszabályok

A további követelmény/eltérés típusa

A címkézésre vonatkozó kiegészítő rendelkezések

A követelmény/eltérés leírása

A „Vin de Loire” földrajzi név feltüntetésére használt karakterek mérete sem magasságban, sem szélességben nem haladhatja meg az oltalom alatt álló eredetmegjelölés nevét alkotó karakterek méretének kétharmadát.

A követelmény/eltérés címe

Címkézés: Kisebb földrajzi egység

Jogi keret

Nemzeti jogszabályok

A további követelmény/eltérés típusa

A címkézésre vonatkozó kiegészítő rendelkezések

A követelmény/eltérés leírása

Az oltalom alatt álló eredetmegjelölésű borok címkéjén pontosítható a kisebb földrajzi egység neve, feltéve, hogy: – ún. kataszteri területről van szó, – a terület neve szerepel a szüretelési nyilatkozatban. A kataszteri terület nevét olyan karakterekkel kell feltüntetni, amelyek mérete sem magasságban, sem szélességben nem haladja meg az oltalom alatt álló eredetmegjelölés nevét alkotó karakterek méretének felét.

Elektronikus (URL-)hivatkozás a termékleírás közzétételére

https://info.agriculture.gouv.fr/boagri/document_administratif-12714a08-279b-49f8-9933-5ee9d3d49a09